

om, at han nærer Sympati for I. A. Hansens Opfattelse, eller at han havde mest Sympati for den, opfattet saaledes, at han staar paa det Standpunkt i denne Sag som almindelig kaldes Venstres Standpunkt, nemlig, at de kongevalgte Landstingsmænd maa ud af Landstinget, naar Landstinget bliver opløst. Hvis jeg har Ret i den Opfattelse, og det tror jeg, jeg har, at det ærede Medlem i Dag har udtalt, at han deler den Opfattelse, som almindelig er Venstres, at de kongevalgte kunne opløses, saa vil jeg gerne spørge det ærede Medlem, hvorfor han fandt det saa uklogt, at jeg forleden Dag, da jeg blev spurgt om det, straks svarede paa Spørgsmaalet, og af hvilken Grund det ærede Medlem har fundet det klogt at lade sig nøde til at svare klart paa dette Spørgsmaal.

Første Viceformand (Jensen-Sønderup): Folketingsmanden for Frederiksborg Amts 3die Valgkreds har Ordet for en kort Bemærkning.

Dinesen: Det ærede Medlem for København 5te Valgkreds (Borgbjerg) udtalte, at I. A. Hansen og gamle Grev Frijs under Forfatningsforhandlingerne i 60erne ikke havde udtalt noget med Hensyn til de kongevalgtes Opløselighed. Deraf drog det ærede Medlem den Slutning, at det var et Spørgsmaal, hvorom der var taget Forbehold mellem dem, og endvidere drog han deraf den Slutning, at saa kan man nu senere forudsætte, at det rigtige var de kongevalgtes Opløselighed. Jeg kan ikke tillade det ærede Medlem at fremsætte dette uden at modsige ham. Det er rigtigt, at der ikke under Forhandlingerne fremkom noget, der i nogen særlig Grad, som Udtalelse betragtet, kunde være afgørende for dette Spørgsmaal. Men ogsaa overfor, hvad der er sagt af den højtærede Konseilspræsident, vil jeg bemærke, at enhver, som studerer den Tids politiske Udtalelser eller har dem i sin Erindring, ved, hvorledes I. A. Hansen i lang Tid efter Forfatningens Gennemførelse den 28. Juli 1866 forsvarede, hvad han havde gjort, da han stemte for den reviderede Grundlov, ogsaa med Hensyn til Spørgsmaalet om de kongevalgte. Der er mange Udtalelser udenfor Rigsdagen, gennem Blade osv., om den Ting, der vise, at han forsvarede en ganske modsat Opfattelse af den, at de kongevalgte skulde være opløselige.

Der er ogsaa andre Vidnesbyrd fra samtidige om dette Spørgsmaal. Jeg skal

tillade mig at henvise til, hvad der endog saa gentagne Gange og nu for ikke lang Tid siden særdeles prægnant er udtalt af den nylig afgaaede Højesteretsjustitiarius C. C. V. Nyholm.

Første Viceformand (Jensen-Sønderup): Folketingsmanden for Ringkøbing Amts 1ste Valgkreds har Ordet for en kort Bemærkning.

J. C. Christensen: Jeg har ikke bebrejdet den højtærede Konseilspræsident, at han svarede, jeg har sagt, at det, at han svarede, som han gjorde, havde forøget Vanskelighederne med Hensyn til Spørgsmaalet de kongevalgte. Thi han udtalte sig om de kongevalgte paa en Maade, som maatte give Offentligheden det Indtryk, at der slet ikke kunde være Tale om at opløse Landstinget uden at vælge nye kongevalgte, og denne Skarphed har forøget Vanskelighederne, og det fandt jeg ikke heldigt, naar man vilde have Spørgsmaalet her løst.

Skarpheden deri blev saa meget stærkere, som Konseilspræsidenten i samme Forbindelse, om det var kort efter eller kort før, husker jeg ikke — i samme Drag udtalte, at han var i principiel Uoverensstemmelse med Højres Samfundsopfattelse. Jeg mente ikke, at dette var rigtigt af den højtærede Konseilspræsident, naar vi stod overfor en Sag, som vi ønske løst paa en fredelig Maade og ikke ønske løst ved en Forfatningskamp her i Landet.

Konseilspræsidenten (Zahle): Nu er det ærede Medlem og jeg blevne enige paa dette Punkt, at de kongevalgte kunne opløses; hvis jeg ikke har Ret, beder jeg det ærede Medlem modsige mig. Jeg mener, at det ærede Medlem deler Venstres Opfattelse, at de kongevalgte Landstingsmænd kunne opløses . . . (*J. C. Christensen nikker*) . . . det gør det ærede Medlem, det ærede Medlem bekræfter det nu. Saa er der ingen Uoverensstemmelse mellem os paa dette Punkt, og det ærede Medlem finder det heller ikke urigtigt, at jeg har sagt det.

Men saa er der blevet tilbage, at jeg har udtalt, at jeg er i principiel Uoverensstemmelse med Højres Samfundsopfattelse. Maa jeg spørge det ærede Medlem, om han ikke ogsaa er det? . . . (*J. C. Christensen: Nej, det er jeg ikke*). . . Det er det ærede Medlem altsaa ikke, det er en anden Sag, saa er der den Forskel paa os to, at det ærede Medlem ikke er i prin-